

Ερώτηση

**Προς τους κ. Υπουργούς Προστασίας του Πολίτη
Δικαιοσύνης**

Θέμα: Δραματική αύξηση γυναικοκτονιών και περιστατικών έμφυλης βίας.

Κύριοι Υπουργοί,

Τη στιγμή που η κυβέρνησή σας πανηγυρίζει για τη μείωση της εγκληματικότητας, τα στοιχεία που έρχονται στη δημοσιότητα καθώς και η ίδια η επικαιρότητα, παρουσιάζουν μια εντελώς διαφορετική και καθόλα ανησυχητική εικόνα ιδιαίτερα στο ευαίσθητο θέμα των γυναικοκτονιών.

Οι γυναικοντονίες δυστυχώς έχουν γίνει μία τραγική καθημερινότητα στη χώρα μας, με την έμφυλη βία πια να έχει γίνει μόνιμο μέρος του “αστυνομικού δελτίου”, χωρίς όμως αυτό, από ό,τι φαίνεται τουλάχιστον, να θορυβεί ιδιαίτερα την Κυβέρνηση. Δεν πέρασε άλλωστε πολύς καιρός από τότε που και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, παρουσίαζε το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ισότητα των Φύλων, χωρίς να αναφέρει λέξη για τις γυναικοντονίες. Ενώ στο ίδιο μήκος κύματος και ο Υπουργός του, ο κ. Βορίδης, που μιλούσε για «ανθρωποκτονίες σε συνθήκες ενδοοικογενειακής βίας», χωρίς κι αυτός φυσικά να κάνει λόγο για γυναικοκτονίες. Στο ίδιο μήκος κύματος η κυβέρνηση και στον Ποινικό Κώδικα που κατέθεσε και ψήφισε αρνήθηκε τον όρο γυναικοκτονία, παρά το γεγονός ότι το φαινόμενο έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις πια στη χώρα μας, με τον Υπουργό Δικαιοσύνης τον κ. Τσιάρα, να επιμένει κιόλας πως δεν υπάρχει λόγος θέσπισης ενός τέτοιου αδικήματος στην ποινική πρακτική, μιας κι αυτό καταλαμβάνεται από την ανθρωποκτονία κατά την Κυβέρνηση της ΝΔ. Η άρνηση αυτή μόνο τυχαία δεν είναι καθώς όχι μόνο αφορούν “όρους” και εγκλήματα που δεν ασπάζεται η Κυβέρνηση, με τον νόμο του κ. Τσιάρα συνέβαλε στην περαιτέρω αύξηση τους.

Τα διαθέσιμα στοιχεία είναι συντριπτικά. Ενώ το 2020 καταγράφηκαν συνολικά 5.456 βεβαιωμένες παραβάσεις της νομοθεσίας περί ενδοοικογενειακής βίας, οι οποίες κατανέμονται από 342 έως 612 ανά μήνα, παρουσιάζοντας μια σχετική ισοκατανομή μέσα στο χρόνο, το 2021 οι βεβαιωμένες παραβάσεις εκτοξεύονται στις 8.780. Πέραν της αύξησης αυτό που παρουσιάζει, δυστυχώς ενδιαφέρον είναι η κατανομή των περιστατικών. Τους πρώτους μήνες του έτους τα περιστατικά κυμαίνονται από τα 381 έως τα 396 ανά μήνα παρουσιάζοντας μια αντίστοιχη κατανομή με αυτήν του προηγούμενου έτους. Στη συνέχεια, όσο πλησιάζει η ψήφιση του απαράδεκτου “νόμου Τσιάρα”, και φουντώνει η δημόσια συζήτηση για τους κινδύνους που εγκυμονεί η ψήφισή του σε συνδυασμό με τον ακραίο δημόσιο λόγο των οργανώσεων που προώθησαν τη ψήφιση του συγκεκριμένου νόμου, σημειώνεται μια σημαντική αυξητική τάση, με 524 περιπτώσεις το Μάιο (ψήφιση του νόμου), 550 τον Ιούνιο και 628 τον Ιούλιο. Τον Αύγουστο δε οι περιπτώσεις έφτασαν τις 1.372 και το Σεπτέμβρη (έναρξη εφαρμογής του νόμου) τις 1.126, για να σταθεροποιηθούν στη συνέχεια σε μια μέση τιμή των 975 παραβιάσεων το μήνα. Το 2022, ο αριθμός των παραβιάσεων της νομοθεσίας για την ενδοοικογενειακή βία, ξεπέρασε κάθε προηγούμενο φτάνοντας τις 11.476 βεβαιωμένες περιπτώσεις. Δεδομένου του γεγονότος πως τις περισσότερες φορές τα θύματα δεν προβαίνουν καν σε καταγγελίες των περιστατικών για διάφορους λόγους, στους οποίους περιλαμβάνεται και η αρνητική διάθεση διερεύνησης των περιστατικών αυτών από τις αστυνομικές αρχές, είναι σαφές πως τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, παρά την τρομακτική τους αύξηση υποκαταγράφονται.

Από το 2020 όπου παρατίθενται στοιχεία, το μόνο που έχει αλλάξει είναι η ψήφιση του απαράδεκτου νόμου της κυβέρνησης για τη συνεπιμέλεια. Εκτός της αύξησης της ενδοοικογενειακής βίας και των γυναικοκτονιών, το εν λόγω νομοσχέδιο δημιούργησε πληθώρα άλλων προβλημάτων, τα οποία είχαν τεθεί στον δημόσιο διάλογο, με την κυβέρνηση όμως να τα αγνοεί επιδεικτικά. Χαρακτηριστικά αναφέρονται σωρεία δικαστικών αποφάσεων που υποχρεώνουν παιδιά να διαμένουν με γονέα, αποδεδειγμένα κακοποιητή, με πρόσχημα μάλιστα την υιοθέτηση του ψευδοεπιστημονικού όρου της “γονεϊκής αποξένωσης”, όρου που έχει απορρίψει στο σύνολό της η παγκόσμια επιστημονική κοινότητα.

Με αυτά δεδομένα ερωτώνται οι κ. Υπουργοί:

1. Πώς εξηγείτε τη ραγδαία αύξηση των κρουσμάτων ενδοοικογενειακής βίας και των γυναικοκτονιών και τι προτίθεστε να πράξετε ώστε να αυτά να μειωθούν;
2. Πως εξηγείτε τη ραγδαία αύξηση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας και των γυναικοκτονιών μετά τη ψήφιση του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια; Βλέπετε συνάφεια ανάμεσα στα δύο και αν όχι πως εξηγείτε το φαινόμενο;
3. Γιατί αρνείστε την αναγνώριση του όρου γυναικοκτονία όταν αποτελεί ξεκάθαρα κατηγορία εγκλήματος με διαφορετικά και συγκεκριμένα κοινωνικά χαρακτηριστικά, η οποία μάλιστα αυξάνεται σταθερά στο χρόνο;

Οι ερωτώντες/ούσες Βουλευτές/τριες

Γιάννης Βαρουφάκης

Μαρία Απατζίδα

Κρίτων Αρσένης

Κλέων Γρηγοριάδης

Γιώργος Λογιάδης

Σοφία Σακοράφα